

Sygn. akt III Pz 9/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Danuta Poniatowska (spr.)

Sędziowie SSO Jolanta Krzyżewska

SSO Piotr Witkowski

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2013r. w Suwałkach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej (...)w S.

przeciwko Z. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powodowej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej (...)w S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Suwałkach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 marca 2013r. sygn. IV P 242/12

p o s t a n a w i a:

1. **uchylić zaskarżone postanowienie,**
2. **zasądzić od pozwanego Z. S. na rzecz powódki Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej (...)w S. kwotę 685 (sześćset osiemdziesiąt pięć) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego, w tym 450zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa (...)w S. wystąpiła z pozwem przeciwko Z. S. o zapłatę kwoty 23.496,06 zł stanowiącej równowartość nienależnie pobranych przez pozwanego kwot z tytułu nagrody jubileuszowej, dodatku stażowego w latach

2005-2011 oraz dodatkowego wynagrodzenia („13-tki”). Wskazała, iż pozwany będąc pracownikiem (...) w S. w dniu 01.08.2005r. przedłożył świadectwo pracy z dnia 28.10.1992r., z którego wynikało, iż w okresie od 01.09.1979r. do 31.08.1989r. był zatrudniony w (...) w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku nauczyciela. Okoliczność ta oraz pozostałe dokumenty znajdujące się w aktach osobowych pozwanego, spowodowały nabycie przez pozwanego prawa do dodatku za wysługę lat, a także wypłatę innych świadczeń pracowniczych. W dniu 22.05.2012r. powódka zawiadomiła Prokuraturę Rejonową w S. o popełnieniu przez pozwanego przestępstwa, polegającego na doprowadzeniu powódki do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, poprzez przedłożenie świadectwa pracy z dnia 28.10.1992r. jako autentycznego. W opinii powódki dane w nim zawarte były nieprawdziwe, gdyż z powyższych przez nią informacji wynika, iż w latach 1979-1989 pozwany przebywał za granicą w ramach urlopu bezpłatnego.

W dniu 04.03.2013r. Sąd Rejonowy w Suwałkach na podstawie art. 177 §1 pkt 4 kpc zawiesił postępowanie w sprawie, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego prowadzonego przeciwko pozwanemu, podejrzanemu o popełnienie czynu z art. 286 §1 kk. W pisemnych motywach orzeczenia Sąd I instancji wskazał, iż szkoda, której naprawienia domaga się powódka, powstała z przestępstwa i wobec takiej tezy Sąd rozpoznający sprawę, nie jest uprawniony do ustalenia, czy posłużenie się przez pozwanego sfałszowanym świadectwem pracy miało na celu uzyskanie korzyści majątkowej kosztem powoda i wypełnia znamiona występku z art. 286 §1 kk. Ponadto z uwagi na podniesiony zarzut przedawnienia, Sąd Rejonowy wskazał, iż roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i osobie związanej z jej naprawieniem, natomiast roszczenia o naprawienie szkody wynikłej ze zbrodni lub występku przedawniają się z upływem lat dwudziestu.

Powódka złożyła zażalenie na to postanowienie, zarzucając mu naruszenie prawa, a mianowicie art. 177 §1 pkt 4 kpc i na podstawie art. 394 §1 pkt 6 kpc i wniosła o uchylenie go w całości i zasądzenie na rzecz strony powodowej kosztów postępowania zażaleniowego. Podniosła, iż zarzut przedawnienia i okoliczności z nim związane nie zostały przez Sąd I instancji w ogóle wyjaśnione, gdyż strona powodowa nie miała możliwości ustosunkowania się do nich. Ponadto, niezależnie od tego która norma będzie miała w tym przypadku zastosowanie, to najkrótszym z możliwych jest trzyletni termin przedawnienia. W zakresie kwalifikacji prawnej czynu, którego miał się dopuścić pozwany, powódka powołała się na ustalenia Prokuratury Rejonowej, która zakwalifikowała go jako występki z art. 286 §1 kk. Wskazała również na uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 01.12.1978r. sygn. IV PR 9/78, gdzie wskazał, iż brak wyroku skazującego sprawcę szkody przez sąd karny nie wyklucza uprawnień sądu pracy do dokonania stosownych ustaleń kwalifikujących zachowanie danego pracownika jako występki, stanowiących przesłankę odpowiedzialności odszkodowawczej w omawianym zakresie. Zdaniem powódki zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na ustalenie zarówno szkody, jak i jej wysokości. Niezasadne jest zatem warunkowanie dalszego prowadzenia postępowania od prawomocnego rozstrzygnięcia postępowania karnego, tym bardziej, że pozwany jest poszukiwany listem gończym.

Jak wynika z akt sprawy 1 Ds.633/12, Prokuratura Rejonowa nadzoruje postępowanie przeciwko pozwanemu i postanowieniem z dnia 14.12.2012r. zdecydowała się na przedstawienie mu zarzutów m.in. o to, że iż w bliżej nieustalonym dniu w miesiącu sierpniu 2005r., w celu uzyskania korzyści majątkowej, mając świadomość nieprawdziwych zapisów zawartych w przedstawionym dokumencie, przedłożył w (...) w S. świadectwo pracy z dnia 28.10.1992r. nr 83/92 o zatrudnieniu w okresie od 01.09.1979r. do 31.08.1989r. w (...) w S. w pełnym wymiarze na stanowisku nauczyciela, co nie polegało na prawdzie, albowiem w okresie od dnia 17.09.1984r. do 31.08.1989r. nie wykonywał pracy nauczyciela w (...) w S., gdyż przebywał na urlopie bezpłatnym, czym uzyskał nienależne świadczenie w łącznej kwocie 9.223,97zł, w wyniku czego doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na szkodę (...) w S. tj. o czyn z art. 286 §1 kk. Ponieważ pozwany (podejrzany) nie stawiał się na kierowane do niego wezwania, w dniu 17.12.2012r. zarządzono poszukiwania w celu ustalenia jego miejsca pobytu, a w dniu 28.12.2012r. zawieszono śledztwo. Postanowieniem z dnia 31.01.2013r. Sąd Rejonowy w Suwałkach (sygn. II Kp 69/13) postanowił zastosować wobec Z. S. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 14 dni od dnia zatrzymania. W dniu 04.02.2013r. zarządzono poszukiwania pozwanego listem gończym. Z informacji posiadanych przez organy ścigania wynika, iż pozwany przebywa na terenie Australii.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powódki jest zasadne.

Argumentacja przedstawiona w zażaleniu przez powódkę była trafna, jednakże uwzględniając zażalenie Sąd Okręgowy miał na uwadze inną zasadę związaną z zawieszeniem postępowania na podstawie art. 177 §1 pkt 4 kpc, a która nie została dostrzeżona przez Sąd Rejonowy.

Zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 §1 pkt 4 kpc zazwyczaj związane jest z unormowaniem art. 11 kpc, przewidującym związaną sądu w postępowaniu cywilnym ustaleniami prawomocnego wyroku karnego skazującego

co do popełnienia przestępstwa. Jednak zdaniem Sądu Okręgowego zawieszenie postępowania w oczekiwaniu na wydanie wyroku karnego powinno następować wyjątkowo, tym bardziej, że w orzecznictwie utrwalił się pogląd, iż zawieszenie postępowania wchodzi w grę tylko wtedy, gdy Sąd w świetle zgromadzonego materiału procesowego nie znajduje podstaw do uwzględnienia powództwa, a jednocześnie nie można wykluczyć, że postępowanie karne zakończy się wyrokiem skazującym, którego ustaleniami sąd w postępowaniu cywilnym byłby związany na podstawie art. 11 kpc. Takie stanowisko Sąd Najwyższy przedstawił choćby w uzasadnieniu postanowienia z dnia 5.11.1968 r., sygn. I PZ 60/68 (LEX 12170) oraz postanowienia z dnia 05.04.1965r., sygn. II PZ 20/65 (LEX 5766).

Mając na względzie powyższe stanowisko zawieszenie postępowania sprawie niniejszej bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, było nieuzasadnione. Postępowanie jest na początkowym etapie, Sąd nie przeprowadził jeszcze żadnego dowodu. Materiał dowodowy ogranicza się do dokumentów (kserokopii) złożonych przez strony, głównie powódkę, oraz akt postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w S. sygn. 1 Ds. 633/12.

Decyzja o zawieszeniu postępowania powinna zostać poprzedzona rozważeniem, czy celowe jest zawieszenie postępowania ze względu na znaczenie wyniku postępowania karnego na rozstrzygnięcie sprawy niniejszej. Dyspozycja art. 177 §1 pkt 4 kpc warunkuje zastosowanie instytucji zawieszenia postępowania od ujawnienia się czynu, którego ustalenie w drodze karnej lub dyscyplinarnej mogłoby wywrzeć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy cywilnej. Co prawda treść zarzutów sformułowanych w stosunku do pozwanego ma związek z przedmiotem sporu w sprawie niniejszej, jednak kwestie związane np. z prawidłowością danych zawartych w świadectwie pracy z 28.10.1992r. nie wymagają zawieszenia postępowania i oczekiwania na rezultat postępowania karnego. Treść pozwu wskazuje jednoznacznie, iż ustalenia wymaga staż pracowniczy pozwanego za ściśle określony czas. Trudno zakładać, jaki będzie efekt ustaleń Sądu I instancji w tym zakresie, jednak postępowanie karne prowadzone przeciwko pozwanemu nie daje podstaw do zawieszenia postępowania na tym etapie.

Zdaniem Sądu Okręgowego również okoliczności związane z przedawnieniem niektórych roszczeń nie powinny stanowić jednej z podstaw do zawieszenia postępowania w sprawie niniejszej, jeżeli postępowanie dowodowe w sprawie nie zostało jeszcze przeprowadzone. Celnie podniósł skarżący, iż w tym zakresie wątpliwości i zastrzeżenia (obu stron) nie były badane przez Sąd Rejonowy.

W związku z powyższym, na podstawie art. 386 §4 kpc w zw. z art. 397 §2 kpc orzeczono, jak w punkcie 1.

O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnięto na podstawie art. 98 §1 i 3 kpc oraz §6 pkt 5 w zw. z §11 ust. 1 pkt 2 i §12 ust.2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

mt